

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížovať ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutie v prípadoch 320/2021/DDJ a 599/2021/DDJ o odmietnutí Agentúry EÚ pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol) poskytnúť prístup verejnosti k dokumentom v súvislosti s jej komunikáciou s dvomi spoločnosťami poskytujúcimi platformu na analýzu údajov

Rozhodnutie

Prípad 320/2021/DDJ - Otvorené dňa 22/02/2021 - Rozhodnutie z dňa 14/06/2021 -
Dotknutý orgán Agentúra Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Nezistil sa žiadny nesprávny úradný postup) |

Prípad 599/2021/DDJ - Otvorené dňa 31/03/2021 - Rozhodnutie z dňa 14/06/2021 -
Dotknutý orgán Agentúra Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Nezistil sa žiadny nesprávny úradný postup) |

Prípady sa týkali dvoch žiadostí o prístup verejnosti k dokumentom, v ktorých sa podrobne opisujú zmluvné vzťahy Europolu a jeho komunikácia s dvomi spoločnosťami, ktoré agentúre poskytujú platformu na analýzu údajov. Europol čiastočne alebo úplne zamietol prístup verejnosti k väčšine dokumentov uvedených v prvej žiadosti s tvrdením hlavne, že zverejnenie by narušilo ochranu verejného záujmu, pokiaľ ide o verejnú bezpečnosť. Europol odmietol prístup verejnosti ku všetkým dokumentom uvedeným v druhej žiadosti s cieľom chrániť verejnú bezpečnosť a vnútorný rozhodovací proces.

Na základe kontroly požadovaných dokumentov ombudsmanka usúdila, že väčšina informácií, ktoré obsahujú, by v prípade ich zverejnenia mohla ohroziť ochranu verejného záujmu týkajúceho sa verejnej bezpečnosti. Ombudsmanka dospela k záveru, že neexistujú dôvody na pokračovanie vyšetrovania vzhľadom na veľmi obmedzené informácie, na ktoré sa táto výnimka nevzťahovala.

Aj keď ombudsmanka zistila viaceré nedostatky v spôsobe riešenia tejto záležitosti zo strany

Europolu, dospela vo všeobecnosti k záveru, že v prípade odmietnutia prístupu verejnosti k sporným dokumentom nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu Europolu.

Okolnosti podania sťažnosti

1. V roku 2012 Europol uzavrel zmluvu so súkromnou poradenskou spoločnosťou, ktorá sa týkala vývoja platformy na analýzu údajov. V posledných rokoch boli v súvislosti s touto platformou vyjadrené obavy, a to aj pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov [1] .
2. V októbri a decembri 2020 predložil sťažovateľ – výskumný pracovník – dve žiadosti [2] o prístup verejnosti k dokumentom Europolu týkajúcich sa zmluvných vzťahov Europolu a komunikácie s dvoma poradenskými spoločnosťami zapojenými do vývoja platformy na analýzu údajov [3] V druhej žiadosti sťažovateľ takisto požiadal o prístup k dokumentom týkajúcim sa komunikácie so správnou radou Europolu v tejto oblasti a k viacerým operačným plánom.
3. V súvislosti s prvou žiadosťou Europol identifikoval 63 dokumentov [4] , ktoré patria do rozsahu pôsobnosti žiadosti sťažovateľa. Umožnil verejnosti prístup k častiam jedenástich dokumentov a k dvom dokumentom v celom rozsahu. Europol odmietol prístup k ostatným dokumentom. Pokiaľ ide o druhú žiadosť, Europol identifikoval sedem dokumentov, [5] ku ktorým zamietol prístup.
4. Sťažovateľ požiadal Europol, aby tieto rozhodnutia preskúmal (predkladaním „potvrdených žiadostí“) v decembri 2020 a vo februári 2021, pričom poukázal na niekoľko nesúhlasných bodov s pôvodnými rozhodnutiami Europolu.
5. V januári a marci 2021 Europol potvrdil svoje pôvodné rozhodnutia týkajúce sa oboch žiadostí.
6. Keďže nesúhlasil s rozhodnutiami Europolu, sťažovateľ sa obrátil na ombudsmana.

Vyšetrovanie

7. Ombudsmanka začala vyšetrovanie týkajúce sa odmietnutia Europolu poskytnúť prístup verejnosti k dokumentom uvedeným v žiadosti sťažovateľa.
8. Vyšetrovací tím ombudsmana v priebehu vyšetrovania preskúmal požadované dokumenty vzhľadom na dôvody, ktoré uviedol Europol na to, aby ich nezverejnil.

Argumenty predložené ombudsmanovi

Argumenty, ktoré predložil Europol

Vec 320/2021/DDJ

9. Pokiaľ ide o prvú žiadosť sťažovateľa o prístup k dokumentom [6] , Europol sa odvolal na výnimky týkajúce sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o verejnú bezpečnosť a ochranu súkromia a integrity jednotlivca [7] .

10. Pokiaľ ide o dokumenty, ku ktorým bol udelený len čiastočný prístup verejnosti, Europol vysvetlil, že upravil osobné údaje, ako aj informácie o technických podrobnostiach systému a operačných postupov Europolu. Zverejnenie takýchto citlivých informácií v druhej kategórii by malo negatívny vplyv na vnútorné pracovné procesy Europolu, kybernetickú odolnosť Europolu a súvisiace reakcie. Negatívne by to ovplyvnilo aj dôveru a spoluprácu medzi Europolom a jeho partnermi, ktorá je nevyhnutná pre činnosť Europolu, a ktorá by teda znemožnila Europolu plniť si svoje úlohy.

11. Pokiaľ ide o dokumenty, ku ktorým odmietol prístup verejnosti v celom rozsahu, Europol vysvetlil, že tieto dokumenty pozostávajú zo zmluvných dokumentov, ako aj z korešpondencie, zápisníc zo zasadnutí a správ. Podľa Europolu oba tieto súbory dokumentov obsahujú informácie o technických podrobnostiach systému (systémov) Europolu a jeho funkcií. Identifikované zmluvné dokumenty obsahujú aj informácie o špecifikáciách a požiadavkách systému Europolu a prostredí Europolu, operačných postupoch, obchodných procesoch a pracovných postupoch. Sprístupnenie takýchto citlivých informácií verejnosti by narušilo dôveru medzi Europolom a jeho partnermi, ktorá je nevyhnutná pre činnosť Europolu, a preto by Europolu bránilo v plnení jeho úloh.

Vec 599/2021/DDJ

12. Pokiaľ ide o druhú žiadosť [8] Europol sa odvolal na výnimky týkajúce sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o verejnú bezpečnosť, ochranu súkromia a integrity jednotlivca a ochranu jeho rozhodovacieho procesu [9] .

13. Europol odmietol prístup k trom dokumentom týkajúcim sa zápisníc zo zasadnutí správnej rady a korešpondencie medzi riaditeľstvom Europolu a správnu radou, keďže sa týkajú citlivých záležitostí týkajúcich sa systémov Europolu, ktorých zverejnenie by mohlo brániť schopnosti Europolu účinne plniť svoje úlohy.

14. V prípade jedného dokumentu, ktorý sa týka korešpondencie medzi riaditeľstvom Europolu a správnu radou, Europol odmietol prístup verejnosti, pretože jeho zverejnenie by odhalilo stanoviská na interné použitie v rámci rokovaní a predbežných konzultácií v rámci Europolu, čím by sa následne narušil rozhodovací proces Europolu.

15. Pokiaľ ide o posledné tri identifikované dokumenty, Europol uviedol, že obsahujú operačné informácie, ktorých zverejnenie by mohlo ovplyvniť účinnosť súčasných a budúcich operačných

činností členských štátov EÚ v ich boji proti závažnej trestnej činnosti. Okrem toho by ich zverejnenie ohrozilo dôveru a spoluprácu medzi Europolom a jeho partnermi, ktoré sú nevyhnutné pre činnosti Europolu, čím by sa potenciálne obmedzila schopnosť Europolu účinne vykonávať svoje úlohy.

Argumenty predložené sťažovateľom

16. Sťažovateľ tvrdil, že Europol uplatnil výnimky z práva verejnosti na prístup k dokumentom – pokiaľ boli založené na článku 4 ods. 1 a článku 4 ods. 3 uplatniteľných pravidiel – nadmerne reštriktívne, čím konal v rozpore s normami EÚ v oblasti transparentnosti a v rozpore s judikatúrou súdov EÚ.

17. Vzhľadom na široký spôsob, akým Europol podľa všetkého použil dôvody na nezverejnenie informácií, sťažovateľ uviedol, že Europol nezaložil svoje odmietnutie na 1) *predvídateľnej* a *viac než čisto hypotetickej ujmy* jedného z chránených záujmov a 2) individuálnej *analýze* potenciálnej ujmy spôsobenej sprístupnením. Sťažovateľ ďalej tvrdil, že Europol nepreukázal, ako by zverejnenie identifikovaných dokumentov *skutočne* narušilo riadne plnenie jeho úloh.

18. Sťažovateľ tvrdil, že Europol neuvažoval o tom, či by sa mohol udeliť čiastočný prístup. [10] Europol sa ďalej nedomnieval, že výnimky z práva na prístup verejnosti sa môžu uplatňovať len počas obdobia, keď je ochrana odôvodnená na základe obsahu dokumentu [11] .

19. Pokiaľ ide o druhú žiadosť, sťažovateľ tvrdil, že Europol mal posúdiť, či existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení dokumentu, ktorý bol zamietnutý na ochranu rozhodovacieho procesu Europolu. [12] Sťažovateľ poznamenal, že účasť spoločnosti na práci Europolu je vo verejnom záujme, najmä vzhľadom na to, že bol predmetom mediálnych článkov a vyšetrovaní zo strany európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (EDPS). Sťažovateľ tvrdil, že rozhodnutie Europolu nepreukázalo, že by to zohľadnil.

20. Napokon sa sťažovateľ domnieval, že Europol si tým, že len potvrdil svoje pôvodné rozhodnutie v jednej vete, nesplnil svoju povinnosť preskúmať každé tvrdenie uvedené žalobkyňou v opakovanom rozhodnutí.

Posúdenie ombudsmana

21. Ombudsmanka uznáva význam verejnej kontroly v súvislosti so spracovaním údajov orgánmi presadzovania práva. Treba však poznamenať, že dokumenty, ku ktorým sa v prejednávanej veci žiada prístup verejnosti, sa týkajú nákupu a zavedenia IT platformy na zlepšenie verejnej bezpečnosti. Treba tiež poznamenať, že špecializovaný orgán EÚ, ktorý dohliada na dodržiavanie pravidiel ochrany údajov inštitúciami, EDPS nedávno preskúmal, ako Europol spracúva osobné údaje jednotlivcov, a predložil Europolu niekoľko odporúčaní [13] .

22. Pri uplatňovaní výnimiek uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1049/2001 (a teda analogicky príslušného ustanovenia pravidiel Europolu o prístupe verejnosti) vrátane výnimky týkajúcej sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o verejnú bezpečnosť, majú inštitúcie EÚ široký priestor na voľné uváženie [14] .

23. Po preskúmaní predmetných dokumentov ombudsman považuje odmietnutie prístupu verejnosti na základe výnimky týkajúcej sa ochrany verejného záujmu, pokiaľ ide o verejnú bezpečnosť, za primerané vzhľadom na takmer všetky úpravy. Dokumenty sa v skutočnosti týkajú technických podrobností bezpečnostného systému Europolu a/alebo pracovných postupov v rámci Europolu, ktorých zverejnenie by mohlo ohroziť verejnú bezpečnosť.

24. Ombudsmanka okrem toho konštatuje, že odmietnutie prístupu verejnosti k jednému dokumentu založené na potrebe chrániť rozhodovací proces Europolu bolo vzhľadom na obsah tohto dokumentu odôvodnené. Neexistuje zjavný prevažujúci verejný záujem, ktorý by odôvodňoval zverejnenie tohto dokumentu.

25. Ombudsman poznamenáva, že na niektoré veľmi obmedzené časti dokumentov sa mohla lepšie vzťahovať výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, napríklad informácie týkajúce sa cenotvorby. [15] Neexistuje žiadny zjavný prevažujúci verejný záujem, ktorý by odôvodňoval zverejnenie týchto informácií. Hoci z formálneho právneho hľadiska išlo o dohľad Europolu, aby sa na túto výnimku neodvolával, ombudsmanka nepovažuje za opodstatnené pokračovať vo svojom vyšetrowaní, pokiaľ ide o tieto veľmi obmedzené úpravy, keďže je nepravdepodobné, že by to viedlo k širšiemu prístupu verejnosti.

26. Na základe dokumentácie, ktorú Europol poskytol ombudsmanovi a ktorá obsahovala podrobný opis toho, ako Europol vybavoval žiadosti, je ombudsmanka ďalej presvedčená, že Europol pri prijímaní potvrdzujúcich rozhodnutí primerane prehodnotil svoje pôvodné rozhodnutie. Ombudsmanka sa tiež domnieva, že Europol dostatočne posúdil otázku, či k sporným dokumentom možno poskytnúť čiastočný prístup, o čom svedčí skutočnosť, že väčšina rámcovej zmluvy medzi Europolom a poradenskými spoločnosťami bola zverejnená.

27. Ombudsman sa však domnieva, že komunikácia Europolu so sťažovateľom mohla byť lepšia. Konkrétne Europol mohol lepšie spolupracovať so sťažovateľom, pokiaľ ide o jeho argumenty uvedené v opakovaných žiadostiach. Hoci ombudsman chápe, že Europol možno nebol schopný odhaliť viac informácií týkajúcich sa povahy požadovaných dokumentov, mohol lepšie vysvetliť svoje stanovisko k niektorým argumentom sťažovateľa, napríklad ubezpečiť sťažovateľa, že v relevantných prípadoch posúdil, či existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení.

Záver

Na základe vyšetrowania ombudsman uzatvára tento prípad týmto záverom:

Hoci sa vyskytlo niekoľko nedostatkov v spôsobe, akým Europol riešil žiadosti sťažovateľa, celkovo nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu Europolu, pokiaľ ide o nezverejnenie požadovaných dokumentov.

Sťažovateľ a Europol budú o tomto rozhodnutí informovaní .

Emily O'Reilly európska ombudsmanka

Štrasburg, 14. 2021

[1] Pozri bod 21.

[2] Podľa nariadenia č. 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049> [Prepojenie].

[3] Europol na základe štandardného postupu podpísal zmluvu s poradenskou spoločnosťou vrátane subdodávateľa so sídlom v USA, ktorej cieľom je poskytnúť platformu pre analytický systém. Europol začal tento softvér prevádzkovať od roku 2016.

[4] Europol pôvodne sťažovateľovi oznámil 66 dokumentov, ale v priebehu vyšetrovania ombudsmanovi vysvetlil, že niektoré dokumenty boli započítané dvakrát.

[5] Jeden dokument uvedený v žiadosti už bol súčasťou prvej žiadosti sťažovateľa o prístup k dokumentom adresovanej Europolu.

[6] Sťažovateľ požiadal: *Podrobnosti o všetkých minulých alebo prebiehajúcich zmluvných dohodách a podmienkach [medzi Europolom a poradenskými spoločnosťami]; 2. Rámcová dohoda o službách (MSA) medzi Europolom [a poradenskými spoločnosťami]; 3. Akékoľvek výmeny (napr. e-maily vrátane príloh) a záznamy zo zasadnutí (zápisnice, oznamy, programy) zahŕňajúce úradníkov Europolu a zástupcov [konzultačných spoločností] v období od januára 2018 do októbra 2020.*

[7] V súlade s článkom 4 ods. 1 písm. a) a článkom 4 ods. 1 písm. b) pravidiel správnej rady o prístupe verejnosti k dokumentom Europolu; Vykonávacie rozhodnutie Europolu týkajúce sa nariadenia č. 1049/2001, ktorého výnimky v článku 4 sú väčšinou totožné s nariadením č. 1049/2001 (a ktoré je k dispozícii na tomto odkaze:

[https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/documents/decision_of_the_mb_rules_applying_reg_1049_2001.p](https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/documents/decision_of_the_mb_rules_applying_reg_1049_2001.pdf) [Prepojenie]).

[8] Sťažovateľ požiadal o niekoľko konkrétnych dokumentov (vrátane dátumov a čísiel spisov) týkajúcich sa: 1. *Zápisnice zo zasadnutí správnej rady Europolu;* 2. *Korešpondencia medzi riaditeľstvom Europolu a správnu radou;* 3.) *Operačné plány pre pracovnú skupinu Fraternite a „druhé bezpečnostné kontroly“ na vonkajších hraniciach EÚ.*

[9] V súlade s článkom 4 ods. 3 pravidiel správnej rady o prístupe verejnosti k dokumentom

Europolu (pozri poznámku pod čiarou č. 7).

[10] Podľa článku 4 ods. 5 pravidiel správnej rady o prístupe verejnosti k dokumentom Europolu (pozri poznámku pod čiarou č. 7).

[11] Podľa článku 4 ods. 6.

[12] Pozri článok 4 ods. 3.

[13] Upravené znenie rozhodnutia EDPS je k dispozícii na adrese:

<https://edps.europa.eu/data-protection/our-work/publications/investigations/edps-decision-own-initiative-inquiry-euro>
[Prepojenie].

[14] Pozri rozhodnutie európskej ombudsmanky vo veci 1767/2018/MIG. Pozri tiež: Rozsudok Všeobecného súdu z 11. júla 2018, *ClientEarth/Komisia*, T-644/16, body 23 – 25 (

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=203913&pageIndex=0&doclang=EN&mo%20de=Is>
[Prepojenie]).

[15] Podľa článku 4 ods. 2 pravidiel správnej rady o prístupe verejnosti (pozri poznámku pod čiarou č. 7).